

Drnditonda je babiččin vnuk. Má kudrnaté vlasy, velké srdce a od té doby, co umí číst, velmi neobvyklého koníčka. Jeho nejoblíbenější knihou je velký tlustý atlas světa, dá se v něm totiž najít spousta podivuhodných slov jako Timbuktu nebo Titicaca. Ta nejlegračnější ze všech se Drnditonda učí nazpaměť, a když ho něco obzvlášť uchvátí, jako například skvělé nápady Kuře, nadšeně pak taková slova vykřikuje.

Kuře je Tondův nejlepší kamarád. Má žlutý zobák, sněhobílé peří a neobyčejně ušlechtilou povahu. Je skromné, zdrženlivé, skoro plaché, laskavé a není ani trochu namyšlené. Zkrátka učiněný kuřecí anděl. Ale víc už tu neprozradím, nejlepší totiž bude, když si to přečtete sami!

Babička Voňavková

Drnditonda

Kuře

Pan Sedláček

Mája

Kuře kouzelníkem

„Z cesty, Drnditondo!“ vykřiklo rozhorleně Kuře a štrádovalo si to napříč dětským pokojem.

Mělo na sobě babiččin velký tmavomodrý župan a pod křídlem třímalo potápěčskou ploutev.

„Právě přichází nepřekonatelné Kuře kouzelník! Světoznámé, slavné a obdivované! A kdo se mi připlete do cesty, toho ihned začaruju.“

Drnditonda si změřil Kuře pohledem od hlavy k pařátkům.

„Och,“ vydechl pak a uctivě se poklonil.

Kuře vylétlo na skříň a důstojně se tam usadilo.

„Jsem totiž to nejlepší Kuře kouzelník široko daleko a vůbec v celém vesmíru,“ prohlásilo. „Vyčaruju ti všechno, na co si jen vzpomeneš, můj malý Drnditondo. Například...“ Na chvíli se odmlčelo a šibalsky se přitom zašklebilo. „Například hned teď ti ve vzduchu vykouzím famózní odér. To budeš zírat!“

Kuře se zachichotalo, majestátně se napřímilo a vykasalo si župan.

„A víš, jak to udělám?“

Drnditonda zavrtěl hlavou.

„Takhle,“ řeklo Kuře, „díky své jedinečné čaroploutvi a superúčinnému zaklínadlu. Pó-zor!“

Začalo mávat ploutví sem a tam.

„Čáry, máry, aby vůně vály!“

